

Heden hosanna, morgen kruisigt Hem

In veel kerkdiensten zal aanstaande zondag lied 556, waarvan dit de slotregel is, gezongen worden. Het is een lied van Willem Barnard voor de laatste zondag in de Veertigdagentijd. Die slotregel geeft precies het dubbele karakter van deze zondag, Palm- en Passiezondag, weer.

“Heden hosanna...” Jezus rijdt Jeruzalem binnen. Hij wordt feestelijk onthaald. Er wordt gezwaaid met palmtakken. Het is feest want de Koning komt! Ik herinner mij hoe in 2005 de toenmalige koningin Beatrix een bezoek bracht aan 't Woudt, waar ik toen predikant was. Dat bezoek vormde een rustpunt in een overvol dagprogramma. Dat rustpunt heeft welgeteld tien minuten geduurd (voor haar; voor de belangstellenden duurde het vanwege het protocol een hele ochtend), dus of zij werkelijk tot rust heeft kunnen komen, betwijfel ik. Maar feestelijk was het wel. Je kunt je voorstellen hoe feestelijk het is als Koning Jezus op bezoek komt! “Heden hosanna...”

“... morgen kruisigt Hem.” Hoe is het mogelijk dat die feestelijke stemming zo snel omslaat? Zou het zijn omdat Jezus op een heel andere manier Koning is dan de mensen denken en wensen? Want Hij stelt niet in één handomdraai orde op zaken door, bijvoorbeeld, het Romeinse juk omver te werpen. Dat valt tegen. Blijkbaar hebben mensen niet altijd de juiste verwachtingen ten aanzien van Hem.

Hoe is dat eigenlijk met ons gesteld? Wat zijn onze verwachtingen ten aanzien van Hem? Het is althans te hopen dat wij überhaupt iets van Hem verwachten. Maar Jezus is nog steeds geen Koning die ons op onze wenken bedient. Ook alle problemen waar wij ons voor geplaatst zien - de spagaat van enerzijds solidariteit met de boeren en anderzijds de noodzaak om door te pakken in de stikstofcrisis, de heilloze oorlog in Oekraïne waar al zoveel slachtoffers gevallen zijn en alle grote en kleine sores die de krant nooit halen maar die je leven wel in hoge mate kunnen bepalen - lost Hij niet zomaar op.

Je ziet het eigenlijk al als je Hem Jeruzalem ziet binnenrijden, niet hoog te paard maar op een ezel: teken van nederigheid en dienstbaarheid. Hij is wel Koning, maar zijn Koninkrijk en zijn koningschap gaat niet buiten het kruis om. Zijn macht blijft nog verborgen. De feestelijke intocht in Jeruzalem is de intocht in zijn lijden. Hij lijdt mee met wie lijden, neemt al onze last en schuld op zich, laat zich raken tot in de dood – en juist zo betoont Hij zich de Koning, juist daarin toont Hij zijn glorie!

“Heden hosanna, morgen kruisigt Hem.” En dan wordt het uiteindelijk toch Pasen. In deze week volgen wij Jezus vanaf zijn intocht in Jeruzalem naar Pasen toe. Wij zitten als het ware met Jezus aan de tafel. Dan volgt de nacht van het verraad, volgen wij Hem op de weg naar het kruis, zien wij Hem sterven en begraven worden en waken wij bij zijn graf, totdat het licht overwint.

Ik wens u en mezelf een Goede Week toe.

Ds. Chris Schreuder